

Tappava potkuri

Asiakaspalvelussa työskentelevien on usein välttämätöntä työskennellä ahkerasti kesäaikaan, silloin kun suurin osa ihmisistä on lomalla. He voivat lomailla vasta sitten, kun muut ovat palanneet työhönsä eli yleensä talvella. Esimerkiksi Angelo* ja hänen puolisonsa Paola* ovat tottuneet matkustamaan aina lomakauden ulkopuolella.

He molemmat rakastavat merta ja laitesukellusta. Mikäpä olisi parempi matkustuskohde keskellä kylmää talvea kuin eksoottinen lomakeskus, joka tarjoaa ainekset unohtumattomalle lomalle: henkeäsalpaavia atolleja, unelmakohteita valtameren pohjalla ja jopa vaativan tason sukelluskurssin.

Pariskunta lähti kahden viikon lomalle Intian valtamerelle tammikuun lopulla, mutta kaikki ei sujunutkaan suunnitelmien mukaan.

On tammikuun viimeinen päivä, kello on vähän yli kolme iltapäivällä. Sukellusretki alkaa tilaisuudella, jossa kaikille kerrotaan toimintaohjeet. Sen jälkeen Angelo ja Paola siirtyvät dhoni-veneeseen, joka kuljettaa heidät lähellä pääveneen ankkurointipaikkaa sijaitsevalle sukelluskohteelle. Veneessä on myös muita innokkaita sukeltamisen harrastajia, sekä laitesukeltajia että snorklaajia. Kaikki odottavat innokkaasti sitä hetkeä, jolloin pääsevät sukeltamaan valtameren sinisiin aaltoihin.

Muutaman sekunnin kuluttua Angelon elämä päättyy. Hänen kohtalokseen koituvat sukeltajat sukelluspaikalle kuljettaneen veneen potkurin terät.

Pariskunnan oppaana tuona kohtalokkaana päivänä toimineen Riccardon kertomus tapahtumista kuvaa meille yksityiskohtia myöten tuon kohtalokkaan hetken:

Ensimmäinen ryhmä, johon kuuluu opas ja kolme sukeltajaa, sukeltaa veteen sukelluspaikalta läheltä veneen keulaa. Heti sen jälkeen on meidän vuoromme; sukellamme samasta paikasta kuin edellisekin sukeltajat.

Tuuli puhaltaa voimalla, mutta sukelluspaikka on atollin sisäpuolella, joten siellä ei ole aaltoja eikä virtauksia. Muistan selvästi sen, että sukelluksen ja laskeutumisen aikana dhonissa ei laitettu vaihdetta päälle. Pinnalla ilmoitamme toisillemme OK-merkein, että kaikki on kunnossa, ja sen jälkeen ilmoitan sanallisesti laskeutumisen alkamisesta sekä osoitan sen myös merkein. Matkalla alaspäin olemme kaikki lähellä toisiamme. Huomaan, että Angelo laskeutuu hitaasti, joten käytän "ravistinta" (toimittajan huomautus: merkkiäänänen tuottava laite). Ravistan sitä toistuvasti kiinnittääkseni hänen huomionsa ja neuvon häntä laskeutumaan nopeammin, koska dhonin runko lähestyy häntä koko ajan. (Dhonin syväys on noin 1,5 metriä.)

Lähden uimaan Angelaa kohti auttaakseni häntä ja samalla jatkan koko ajan viestittämistä, että hänen pitäisi laskeutua alemmaksi. Pidän myös silmällä muita sukeltajia. Samalla hetkellä kuulen dhonin moottorin äänestä, että vaihde laitetaan päälle. Angelo nousee äkisti ylöspäin, ehkä siksi, että hän on uimassa ylöspäin tai sitten hengittää voimakkaasti sisään, ja osuu potkuriin, joka on noin metrin verran pinnan alapuolella.

Hänen sukelluskumppaninsa ja elämäntoverinsa joutuu paniikkiin ja ottaa regulaattorin suustaan sekä täyttää tasapainotusliivinsä aloittaen nopean nousun. Pysyttelen aivan hänen vierellään koko matkan pintaan asti yrittäen hidastaa nousua mahdollisimman paljon. (Näen myöhemmin tietokoneeltani, että nousu oli nopea.) Kaikki tämä tapahtuu muutamassa hetkessä.

Kun olen pinnalla, huudan säikähtäneenä. Ryhmä snorklaajia ja heidän ohjaajansa alkavat etsiä Angelaa, kun taas minä pysyttelen lähellä Paolaa. Hän on silminnähdessä hyvin kiihtynyt, yrittäen kuitenkin parhaansa mukaan rauhoittua.

Joidenkin sekuntien päästä Angelo löytyy. Veneessä olijat kertovat, että hänen ruumiinsa nousi pintaan ja

on nyt nostettu veneeseen. Kiinnitän Paolan köyteen, joka on heitetty dhonista, ja käsken hänen pitää kiinni siitä sekä pyydän yhtä miehistön jäsenistä pitämään häntä silmällä.

Tuuli puhaltaa ja dhoni keinuu sen mukana. Uiminen on hankalaa, mutta saavutan tikkaat. Heti kun olen päässyt ylös vedestä, kiirehdin Angelon luo. Tarkistan hänen hengityksensä sekä sydämenlyönnit, mutta en huomaa mitään elonmerkkiä.

Aloitin rintapainelun, jota jatkaa samantien aluksen kapteeni. Minä siirryn puhaltamaan ja kotrolloimaan verenvuotoa.

Jatkamme elvytystä ja haavojen sitomista noin 30 - 40 minuuttia, kunnes saavumme saarelle, jolla lähin sairaala sijaitsee.

Pelastajien ponnistelut ovat valitettavasti turhia. Angelon todetaan kuolleen päähän kohdistuneen vamman seurauksena. Paikallinen poliisi takavarikoi sillä aikaa uhrin sukellusvälineet (regulaattorin, tasapainotustakin ja tietokoneen). Toinen paineilmapullon kahdesta venttiilistä on hajonnut, ja tasapainotusliivi sekä ilman annostelija ovat palasina. Prosessi ruumiin palauttamiseksi kotimaahan on alkanut, ja tapauksen tutkinta on meneillään.

Oliiko kyseessä inhimillinen erehdys vai kohtalo? Olipa syy mikä tahansa, merivesiä tahraavien kuolemantapausten torjuntaan on vain yksi keino: ennaltaehkäisy.

Lue lisää potkurionnettomuuksista [DANin julkaisuista](#).

[Tule mukaan](#) torjuntakampanjaamme.

*Henkilöiden nimet on muutettu.